Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

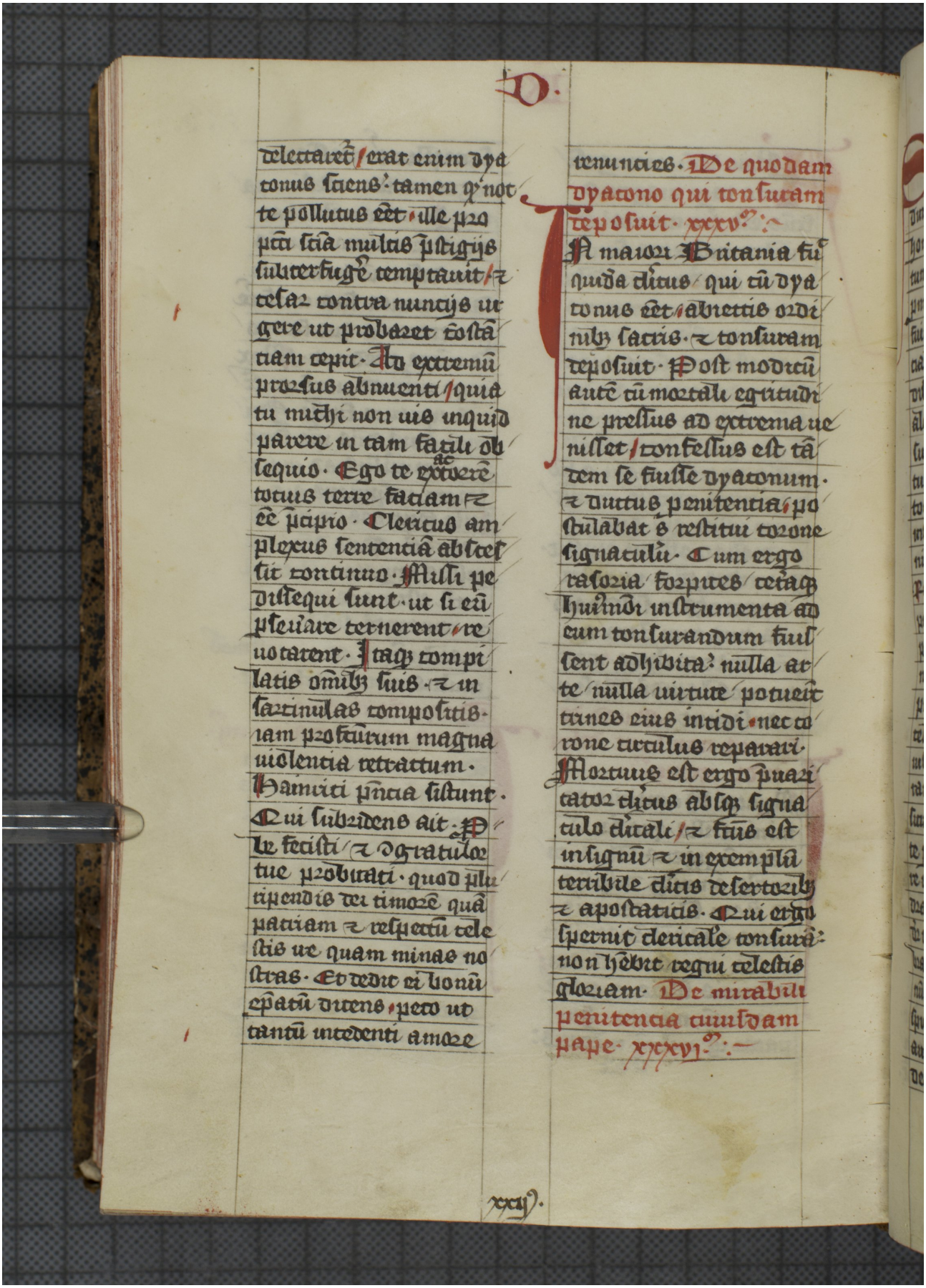

D.

delectaret / erat enim dya
conus sacens: tamen q' not
te pollutus eet / ille pro
pcia scia multis pstigijs
subterfugere temptauit / z
cesar contra nuncijs ur
gere ut probaret costa
tiam cepit. Ad extremu
prorsus abnuenti / quia
tu michi non uis inquid
parere in tam facili ob
sequio. Ego te exuere ac
totius terre faciam z
ee papio. Clericus am
plexus sententia abscess
sit continuo. Milli pe
dissequi sunt. ut si eu
pseuiare cernerent / re
uocarent. Tagz compi
latis omibz suis. z in
sarcinulas compositis.
iam proficiscitum magna
uiolencia retractum.
Hamici pncia sistunt.
Qui subridens ait. Ve
le fecisti z dgratulor
tue probitati. quod plu
tipendis rei timore qua
patriam z respectu cele
stis ue quam minas no
stras. Et redit ei bonu
epatu dicens / pero ut
tantu incedenti amore
renunciet. De quodam
dyacono qui tonsuram
deposuit. xxxv°.

In maior Britania fu
quda dicus / qui cu dya
conus eet / abrectis ordi
nibz sacris. z tonsuram
deposuit. Post modicu
autem cu mortali egritudi
ne pressus ad extrema ue
nisset / confessus est ta
tem se fiusse dyaconum.
z ductus penitencia / po
stulabat s restitui corone
signaculu. Cum ergo
rasoria forpices cetagz
huiusmodi instrumenta ad
eum tonsurandum fuis
sent adhibita: nulla ar
te / nulla uirtute potuerit
crines eius incidi. nec co
rone circulus reparari.
Mortuus est ergo pnuaci
tator dicus absqz signa
culo clicali / z fuis est
insignu z in exemplu
terribile dicis desertoribz
z apostaticis. Qui ergo
spernit clericale tonsura:
non hebit regni celestis
gloriam. De mirabili
penitencia cuiusdam
pape. xxxvi°.

xcij.